

மாவைக்கந்த ரகவல்.

இயற்றியவர்

வலிகாமம் வடக்குப்பகுதிக்குப் பிரசித்த
நொத்தாரிசவாயிருந்து அரண்டியடைந்த
ஸ்ரீமாந். க, மயில்வாகனம்பிள்ளை
அவர்கள்.

அச்சிடுவித்தவர்

ஆக்கியோன் மருகனும்

ஈழப்பாணம், S. P. C. A. சோதனைகாரனுமாகிய
ஆ. செல்லையா.

யாழிப்பாணம், நாவலர் அச்சுக்கூடம்.

Copy right reserved. 1931.

முகவுரை.

“ஒருவனேயிராவனுதி பாவகமுற்றுற் போலத், தருவனிவ் வருவமெல் வாங் தன்மையுந்திரியானுமே.” என்று சித்தாந்த உபானிடதம் கூறியபடி சிவ பெருமானே குமாரவடிவங் கொண்டு சுப்பிரமணியர் முதலிய திருசாமங்களோடு விளங்குகின்றார் இதனை “ஆதவினமது சத்தியறுமுகனவனும் யாழும், பேதகமன்றால்”.....என்னும் காரணமும் வளி யுறுத்துகின்றது. ஆதவின், சிவனே குகன், குகனே சிவன் என்னும் முன்வை ஒருபோதும் மாறுபடாது. தமிழ் வேதமுமிதற்குச் சான்றுபகரும்.

இனி பண்டைத் தமிழ்நால்கள், முருகனே கடவுளெனச் சாற்றுவதாலும், இன்றும் சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்கள் இந்தியாவிலே தமிழ்நாடுகளில் மாத்திரம் மல்கிக் காணப்படலாலும் குகப் பெருமான் தமிழ் முனியாகிய அகத்தியற்கே தமிழ்மொழியை யுரைத்தகாரணத்தாலும் தமிழ்நாட்டார் அவரையே தந்தெய்வமாகக் கொண்டாடிவங்கனரென்பது ஒருவாறு உண்மையென்றே கொள்ளற்பாலது. ஆதவின், அவரே நாழும்யும் பொருட்டுப் பலப் பல முகார்த்தங் கொண்டனர், கார்த்திகேயன், சரவணபவன், சிவ குருஙாதன் முதலியாவும் அவர்கொண்ட முகார்த்தங்களே.

இத்தன்மைத்தாய் எம்பெருமான் கவியுகத்திலே பிரத்தியட்சமாயன் பருக்கருள்புரிதலாற் கவியுகவரதரென்றும் பெயர் பெற்றார். ஆகலால் தமிழராகியாம் அவர்புகழையே பேசவுக் கேட்கவும் வேண்டும். வேண்டுவார் வேண்டுவன் வேண்டியாங்கீயுங் கவியுகவரதராகிய கந்தப்பெருமானைத் தொழுதலாவசியமாகின்றது. அவர்கோயில் கொண்டெடுஞ்தருளி யிருக்கும் ஸ்தலங்களுள் மாவிட்டபுரமுமொன்று. இவ்வாலயம் உக்கிரப் பெருவழுதியால் தன் புதல்வி மாருதப்பிரவல்வியின் நோய்தீர்த்த காரணத்தாற் கட்டப் பட்டது.

இம்மாவைக் கந்தப்பெருமானின் அங்கத்துண அற்புதங்களை அறியும் பொருட்டும் அவர்மேலன்பு கொண்டு அறம்பொருளின்பம்வீடு என்னும் நான்கினையும் பெறும்பொருட்டும் இற்றைக்குப் பண்ணிரண் டாண்டுகளின் மூன் யாழ்ப்பாணம் வலிகாமம் வடக்குப்பகுதிக்குப் பிரசித்த நொத்தாரிசுவாயிருந்து சிவபதமடைத்தவரும் எனது அன்பார்ந்த பிதாவுமாகிய ஸ்ரீ மான். க. மயில்வாகனப்பிள்ளை யவர்களியற்றிய நூல்களுள் மாவைக்கந்தரகவுலென்னும் இச்சிறநூலை யாவருங் தோத்திரஞ்செய்து வேண்டியவரங்களையடையும்படி அச்சிடுவித்து வெளியிடலானேம்.

அவரியற்றிய மற்றநூல்கள் மயிலை முழும்மனி மாலை, சுப்பிரமணியர் தோத்திரமும் மாலையும் சுப்பிரமணியருஞ்சஸ் துணைவைப்பத்திகம், நல்லைப் பதிகம், மாவைப்பதிகம், வினோதவிசித்திரகவுப்புங்கொத்து, இனுவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, இலக்குமிதோத்திரம், மாவைக்கந்தர்சிங்காரம், சாவித்திரிசரிதை, திருச்சீலகண்டநாயனார் விலாசம்பன்பன. இவற்றுள் பின்னைய மூன்றும் இன்னும் அச்சிட்டுவெளிவராதன. இவைகளைவிட இன்னுமனேகதனிக்கீர்த்தனங்களும் பாடியுள்ளார். மேற்கூறியிபின்னைய மூன்றும் இனி மேல் அச்சிட்டு வெளியிடவேம்.

சேல்லையா அமுதாம்பிகை.

குகமயம்.

மாவைக்கந்த ரகவல்.

காப்பு: வெண்பா.

சீர்மலியு மாவைநகர்ச் செல்வ ரகவலுக்குக்
கார்மலியுங் தெய்வக் கயமுகன்றுட்—பேர்மலரே
யுற்றதுணையாக வுகந்திருத்தி னேனகத்திற்
குற்றமினி யாகா குறி.

அகவல்.

திருப்பரங் குன்றத் திருப்பமர் செல்வ
சீரலை வாயிடைச் சேறிய விமல
ஆவினன் குடிக்க ணசைஇய பெரும
ஏரகத் தருளொடு மினிதுறை யமல
குன்றதொ ரூடுங் குணஞுடைத் தேவ
பழமுதிர் சோலைப் பருப்பத முதல்வ
சந்ததஞ் சுராதொழுக் கந்தவெற் பிருந்தோய்
வள்ளியை மணங்கொள்ளி வள்ளிவெற் புறைந்தோய்
பிணிக ளகற்றித் தணிகைய மர்ந் தோய்
குமர கோட்டத் தமருபு வசித்தோய்
நிலைத் தகுங் கதிரை மலைத்தலை வதிந்தோய்
நாமம் பெற்றிக்கதிர் காமம்பயின்றேய்
அண்ணலஞ் சிவனூர் கண்ணருடனையா
மாதரார் கெளரி காதற் புதல்வ
கார்த்திகை தந்த சீர்த்திகொண் மைந்த
கங்கைபயந்த பங்கமில்குழவீ
அமரி யெண்டோளி சமரிதன் பால
காடுகா ளன்னு மோடிதன்சிறுவ
அஞ்செனுங்கரத்துக் குஞ்சரற் கிளைவ
வாசவனம்பி கேசவன் மருக
மான்மகடேவர் கோன்மகள்கணவு

வானுறுமமர் சேனத்தலைவ
 பகல்செயுஞ்செவ்வேற் படையுடையானே
 பசங்கதிர் மஞ்ஞூப் பரியுடையானே
 கோழியோங்கிய கொடியுடையானே
 குலவுறுஞ்சீப் மலருடையானே
 மள்ளருண்மள்ள னகுபுநிற்போய்
 மாற்றூர்தமக்குக் கூற்றூய்நிற்போய்
 பொருகளாந்தன்னி லொருவனுய் நிற்போய்
 புகழ்பெறுமூவர் முதல்வனுய் நிற்போய்
 நெடுவரைக்குற்ஞுசி நிலக் கிழவோனே
 புலமையின்முதிர்ந்த புலவர்களேறே
 சான்றேர்புகழ்ந்த தகைமொழிமலையே
 உயிர்க்குகைதோறு முறைதருகுகனே
 எந்தஞான்று மிளமைசேர்முருகா
 குற்சிதம்போக்கிக் குணனருள்குமரா
 சரவனேற்பவனே சாமிகுழகா
 பொன்னேமணியே பொலிநறும்விரையே
 தண்ணூர்கரும்பே ததைமலர்த்தேதனே
 என்னிருவிழிமணிப் பாவையாவாய்
 மனமெனுங் கண் னுண் மணியெனுமறிவுட்
 பாவையாகிய பல்லுயிர்க்குயிரே
 பரிசிலராய்நின் பதம்பணிபண்பின்
 வறியவர்க்கென்றுங் குறைகெடுத்தருள்வோய்
 பினியினர்க்கென்றுங் துனியறத்தருள்வோய்
 அடலிலார்க்கென்று மிடல்கொடுத்தருள்வோய்
 கலைவரார்க்கென்றுங் கலைவரப்புரிவோய்
 இன்னனமிபாவ ரியாதியாதடைவான்
 நச்சினரஃததை நயந்தருணெடுவேள்
 பெறலருமோக்கத் திருவருளியவுள்
 நின்செயலறிந்த நிலையுடைப்பெரியோர்
 கருணைசேர்க்கந்த சாமிக்கடவுணீ
 கண்டவர்யாரும் விண்டுவிண்டோட்
 முட்டியதகர்ப்பின் னிட்டனையென்பர்

சிரமதுகுனியாப் பிரமீனக்குட்டிப்
 புகுத்தியுஞ்சிறைக்க ணகற்றினையென்பர்
 பூமலரிருந்து தாவறுமுலசப்
 படைத்தற்றெழிலு ணடத்தினையென்பர்
 ஓமெனுங்தாரக மாமொழிப்பொருளை
 ஈசனுக்கருளிய தேசிகனென்பர்
 கடலகத்திட்ட வடலகப்புயனை
 வீக்கியமாயை போக்கினையென்பர்
 வஞ்சகவுருவாப் விண்டெடாடநெகி
 வளர்ந்ததோர்வரையைப் பின்தனையென்பர்
 கொடியவெஞ்சுரைக் குலமுடனறுத்தே
 நீக்கருமகிழ்ச்சர்க் காக்கினையென்பர்
 விண்ணவர்கோமா ணண்ணலங்களிற்றை
 நெருக்கியசாப முருக்கினையென்பர்
 தாரணியாண்ட சீர்முசுகுந்தற்
 கந்தமினல்வரங் தந்தனையென்பர்
 பாரகம்புகழு நாரதமுனிவற்
 கடுத்தெபருமை கொடுத்தனையென்பர்
 சீர்சால்பொதியச் சிறுமுனிவரற்குத்
 தெளித்தனநூற்பொரு ளவித்தனையென்பர்
 பொய்வழிச்சமய மையிருளகற்ற
 நீயேசம்பந்த னாலையென்பர்
 அற்புதமின்னன பற்பலவியற்றிச்
 சிறந்தனின்பெருமை யறைந்திடமுடிமோ
 நல்விசைமண்டிய நலங்கிளர்சேய்நீ
 ஒல்லென்றிரைபிற மூவர்ஸீர்க்கடல்சூழ்
 கல்லெனருவிக் கான்யாற்றடைகரை
 ஊர்மலியிலங்கைச் சீர்மகண்முகனுயப்
 பேர்பெறக்கிடந்து பிறங்கியாழ்ப்பாண
 மாநகர்த்துலங்கு மணமிகுதிலதம்
 நாடொறுங்குன்றிற் குவையியபண்டங்
 கலத்தாற்றர்ஜிய கழிக்கரைநெய்தற்
 பலத்தாற்றினியுடற் பரதவர்வளிக

மாக்கள்நியர் மற்றவர்போகித்
 தேக்கியவீதிகள் செறிகாங்கேயன்
 துறைக்குத்தென்பாற் ருகளறநிலயம்
 நிறைக்குந்தரும் நிலைக்களனுகிக்
 கோவிறடமடங் கோபுரமாதி
 தேவநற்புண்ணிய தீர்த்தமுமல்கி
 நிருத்தன்சினகரங் திருத்தகமேவி
 நுரைத்தலைப்புனலால் வரன்றிடுமணிகொள்
 சாரற்குறிஞ்சிக் கிரிமலைக்கு
 நேரிற்றென்கீழ் நிலவுறுபாக்கங்
 காடுசார்முல்லை கழிந்ததற்கப்பால்
 நாடுசார்மருத நன்னிலத்திடையே
 இஞ்சிகருணை யியல்வகை மூலம்
 மஞ்சடாம்பூல வல்லிமற்றவைகள்
 பைங்கிளிமஞ்சஞ் பகர்குயிலாதி
 தங்கியவைப்பிற் றண்டலைதோறும்
 வாழைவருக்கை மாவொடுதெங்கு
 பூகநரந்தம் புகழெலுமிச்சை
 மாதுளைகள்ன லாகினிமருவித்
 தேம்படுபனநல் வேம்பொடுநாவல்
 தண்புளியாலர சாத்தியிருப்பை
 ஆதியவிரசி யழகுறுமாவையில்
 வீதிகள்மடங்கள் விரையுறுபுங்கா
 கொடிதவழ்கோபுரங் கூவல்கள்பல்குங்
 கடிமதிற்கோவிற் கடவையின்கண்ணே
 முழுமதியன்ன முவிருமுகனுஞ்
 செழுமலரண்ன பன்னிருவிழியுஞ்
 செங்கையிராறும் பொங்குறுப்படையுஞ்
 கொங்கலரணிக டங்கியபுயனுஞ்
 கொழுமலர்க்கஞ்சக் கழலஷயினையுஞ்
 கெழுமியவடிவோ டரிவையர்சகிதம்
 எழின்மயின்மிசையே யெழுந்திருந்தருளால்
 நம்மனேர்க்கருடருஞ் செம்மையினன்றே

தாயுந்தந்தையு மாகியங்கிஞ்
 னாலத்திருள்கெட மோவிகவித்துங்
 கருநீறடையத் திருநீறனிந்தும்
 மண்டலம்மகிழக் குண்டலம்புனைந்துங்
 காப்புப்புரிதரக் காப்புச்செறித்துங்
 துயராழிபோக்க விரலாழியிட்டுஞ்
 சழலவினைகள் கழல்களாணிந்தும்
 நலம்படக்காலிற் சிலம்புகளியைத்தும்
 இங்ஙனம்விளங்கினை யாவொடுமென்றே
 பூமகளுறையு மாவையம்பதியிற்
 றகுமுறைவிரத நகுலநன்முனிக்குக்
 கருதியவரால் யருவினையெனவுங்
 குதிரைமுகத்தி னரசிளங்குமரி
 மாற்றருநோய்குறை பாற்றினையெனவுங்
 கன்னபரம்பரைக் கதைகளுமூலவே
 மாவையில்வந்துன் மலரடிபோற்றி
 வேண்டுநவேண்டியாங் கெய்தினர்பலர்தாம்
 ஆண்டாண்டுறைதலு மறிவாமன்றே
 நின்றனதத்தன் குன்றவில்லி
 தன்செயலாயத் தகுமினியையா
 மந்திரமலையை மத்தெனக்கொண்டே
 பாற்கடல்கடைநாள் எழுந்திடுநஞ்சை
 உண்டுயிர்யாவையுங் காத்தனனென்றுங்
 தக்கன்முனிவாற் றனித்துயர்கொண்ட
 சோமைனச்சடையிற் சூடினனென்றும்
 அஞ்சறயாரும் வந்ததொர்நதியைத்
 தாரித்ததன்வலிமை கெடுத்தனனென்றும்
 வந்திதன்பிட்டைக் கந்தையிலேற்றே
 உண்டனன்மண்ணைச் சுமந்தானென்றும்
 வானவருய்யத் தானவர்புரங்கள்
 சிரித்துப்பொடியா யெரித்தனனென்றும்
 யோகமும்விழைந்த போகமுந்தழைக்க
 யோகியும்போகியு மானுவென்றும்

வாசவன்சேய்செய் மாசறுதவத்தாற்
 பாசுபதந்தரப் பரிந்தனனென்றுங்
 தந்தைத்தாளறத்த மைந்தலுக்கன்று
 முந்துறமுயர்நிலை தந்தானென்றும்
 நாலுறழ்நாலாண் டைடமறயோற்காக்
 காலனைக்காலா லுதைத்தனனென்றுங்
 குருவடிவாகித் திருவுபதேசம்
 வாதவூரனுக் கோதினனென்றும்
 ஞானசம்பந்தற் கானவெண்முத்துச்
 சிவிகையாதி யுதவினனென்றும்
 வாகிசனுக்குப் போகாதகுன்மங்
 கொடுத்துச்சிவவென்றிப் படுத்தினனென்றும்
 சுந்தரன்பொருட்டுத் தூதுநள்ளிரவிற்
 சென்றேபரவைக் குரைத்தனனென்றும்
 இவைபோலின்னு நவைதீராடல்
 நனந்தலையுலகத் தனந்தபல்கோடி
 ஆங்காங்கருளின் விளைத்தனனென்றும்
 அலகிலாநால்கண் மலைவிலாதியம்புஞ்
 சாம்பவிநின்றூய் தனிச்செயனேக்கிற்
 தக்கனுஞ்று தனித்தவக்கிரங்கி
 மகளௌனச்சின்னோ வைகினாவவளே
 வரைகளுக்கரையன் புரிதவப்பயனூய்
 உலகினினிலவு மலைமகளவளே
 நந்நான்கிரட்டி நல்லறம்பலவும்
 ஒப்பறச்செய்திடு முத்தமியவளே
 எவ்வகையருஞு மெளிதினிலினிதாய்
 அழகொடும்பிறப்ப தவள்வயினன்றே
 விளைகளகற்றும் விநாயகஞ்சிதி
 னண்ணன்பெருமையை யெண்ணுவமிப்பால்
 நம்பிக்கருங்கலை ஞானமளித்துப்
 புரந்தரற்காகப் பொன்னியைப்பாய்ச்சிக்
 கலங்களுர்விளைத்த கயமுகற்றலைக்

குறமுனிதனக்குப் பெறுவங்மருளி
 இராவணன்றனக்குப் பராவருஞதவி
 அவ்வையைவெள்ளி யகன்கிரிமிசையே
 முன்னர்ப்புகுதர முறைமையிற்கூட்டி
 இவ்வாறுளவில் கைமாற்ற
 றிருநலன்கொளிக்குங் கருணையங்கடலென்
 றறைந்ததறிந்தவா றறைந்துமன்றே
 ஆதவினின்னை யன்பிற்கைதொழுப்
 பரவிப்பதம்பணிந் துற்றனென்பரம
 அருட்குணாலுன்ற னியற்குணனன்றித்
 தந்தைக்குளகுண மைந்தற்கும்மே
 அனையர்க்குளகுணாந் தனயற்கும்மே
 அண்ணற்குளகுணாந் தம்பிக்கும்மே
 ஆயினுங்தோன்று லளியனேனீண்டு
 வலையினிற்பட்ட வழிரினைப்போலும்
 புலியெதிர்ப்பட்ட பசுவினைப்போலும்
 அராமுற்பட்ட வெலியினைப்போலும்
 கருடனைக்கண்ட வரவினைப்போலும்
 அரியினைக்கண்ட கரியினைப்போலும்
 தனித்துயர்க்கடவி னனிவீழ்ந்துழலத்
 தெரிந்துங்கடாக்ஷஞ் செய்யாததென்கால்
 மைந்தர்செய்குற்றங் தந்தையர்பொறுத்தல்
 முறைமையென்றறிஞு ரறைகுவரதனால்
 சிறியேன்செய்த சிறுபிழையெல்லாம்
 பொறுத்துநன்னிலை நிறுத்துகவையா
 அத்தனைடம்மை யருட்குருதெய்வம்
 முத்தியென்றெல்லா முழுப்பொருணீயே
 நினையலாற்றெய்வம் நினைக்கவுமறியேன்
 பினையொருதெய்வம் பேசுதற்கியையேயென்
 தொழுதகுதெய்வ நியெனத்துணிந்தேன்
 எவ்வகைத்துயரு மின்னேதுபுக்குதி
 வேதமுமறியாச் சோதிவானவனே
 நாதமுங்கடந்த போதவான்கடலே

சின்மயானந்த நின்மலமுதலே
 ஆதியுமந்தமு மிலாப்பழம்பொருளே
 எங்குநிறைந்து தங்கியவியாபி
 சச்சிதானந்த சகளநிஷ்களனே
 அருளுகவருளுக வரமெலாமருளுக
 அருளுகபதத்துறை யருளுகவருளே.

வேண்பா.

நகுல முனிவரற்கு நல்லரு டேக்குந்
 தகுகருஜை வாரிதிதா னென்னை—வெகுதுயரி
 னின்று மெடுத்தே நிலையருளு மென்றங்குச்
 சென்று துதித்தேன் றிறன்.

மூல்லைக் கிளைநகையாண் முன்னே பரிமுகத்து
 வல்லிக் கருள்பொழியும் வான்மேகம்—செல்லற்கண்
 யானுழலக் கண்ணேக்க மெட்டுஜையும் வையாதோ
 தானெனமுற் புக்கேன் றனி.

கலித்துறை.

அஞ்சங் கலந்த மலர்வாவி தோன்று மறுமுகவா
 வஞ்சங் கலந்த கலிச்சி நின்று வருத்தியெனை
 நெஞ்சங் கலந்த பினிதந்து வாட்டு நிலைகுலைத்து
 தஞ்சங் கலந்த வழியொன்று காட்டு தயைபுரிந்தே.

முற்றிற்று.
